

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

Ministr vnitra
Jan Kubice

prac. č.: 0117r

3 11 2013

V Praze dne
Č.j.:MV-39864-4/VS-2013

..... toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 18.16.2013
podpis:

Rozhodnutí

Ministr vnitra jako příslušný správní orgán podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podala amská socialistická republika, státní občanka Vietnamské socialistické republiky, trvale bytem (dále jen „žadatelka“), proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 8.2.2013, č.j.: VS-951/53/2-2009, jímž nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále také „zákon o státním občanství“), vyhověno její žádosti o udělení státního občanství České republiky (dále jen „žádost“), a rozhodl **t a k t o** :

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **z a m í t á**.

O d ů v o d n ě n í :

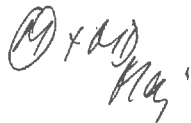
I.

Prostřednictvím Úřadu městského obvodu Plzeň 3 požádala žadatelka o udělení státního občanství České republiky. Žádost byla Ministerstvu vnitra doručena dne 8.8.2012. Žadatelce byl v České republice povolen trvalý pobyt ode dne 25.9.1997. Žadatelka je svobodná, státní občankou Vietnamské socialistické republiky.

Ze spisového materiálu k žádosti mimo jiné vyplývá, že žadatelka na území České republiky navštěvovala od roku 1991 postupně mateřskou školu, základní školu, poté studovala gymnázium, které ukončila v roce 2005 složením maturitní zkoušky. Následně studovala na Fakultě mezinárodních vztahů Vysoké školy ekonomické v Praze, toto studium však nedokončila. Vysokoškolské studium ukončila získáním bakalářského titulu na Prague College v Praze v programu International Business Management, k tomu doložila vysokoškolský diplom vystavený britskou univerzitou (University of Teesside), která dosažené vzdělání uznala.

Vypraveno dne:

13.-06-2013

Žadatelka pracovala jako recepční od 28.3. 2008 do 31.7. 2008 pro společnost , organizační složka, od 11.1. 2009 do 31.3. 2011 pracovala jako obchodník ve společnosti , a.s. Ke své pracovní činnosti žadatelka dále doložila doporučení zástupce ředitele oddělení prodeje a marketingu společnost Finance Company L z něhož lze dovodit, že žadatelka pro uvedenou společnost ve Vietnamu pracovala od května 2012. Rovněž doložila potvrzení o zaměstnání ve společnosti International Corporation , z něhož vyplývá, že žadatelka pracuje ve Vietnamu pro uvedenou společnost od 6. srpna 2012 s měsíčním příjmem cca 25.000 Kč.

Žadatelka je přihlášena k trvalému pobytu na adrese bytu, který je ve vlastnictví jejího otce. Žadatelka dále doložila nájemní smlouvu, z níž vyplývá, že od května 2011 měla pronajatý byt ve Vietnamu za částku 500 USD měsíčně. Ze spisu dále vyplývá, že žadatelka vlastní byt v Praze, který zakoupila prostřednictvím hypotečního úvěru v roce 2011.

II.

V průběhu správního řízení bylo zjištěno, že žadatelka splňuje podmínky pro udělení státního občanství České republiky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a), c) a d) zákona o státním občanství.

Žadatelka nespĺňuje podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) citovaného zákona, neboť bylo zjištěno, že neplnila povinnosti vyplývající ze zvláštních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění a daně. Nespĺnění citované zákonné podmínky mohlo Ministerstvo vnitra žadatelce prominout ve smyslu ustanovení § 11 odst. 4 citovaného zákona, z důvodů hodných zvláštního zřetele.

Žadatelka dále nespĺňuje podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství, o jejíž prominutí požádala s odkazem na ustanovení § 11 odst. 3 citovaného zákona, který prominutí této podmínky umožňuje žadateli, který má v České republice povolen trvalý pobyt po dobu nejméně 5 let, má skutečný vztah k České republice a oprávněně se zdržuje na jejím území po dobu nejméně 20 let.

Ministerstvo vnitra žadatelce nespĺnění výše citovaných zákonných podmínek neprominulo, a proto její žádosti svým rozhodnutím ze dne 8.2.2013 nevyhovělo.

III.

Zamítavé rozhodnutí Ministerstva vnitra převzala žadatelka dne 13.2.2013, dne 26.2.2013 proti němu podala prostřednictvím poštovní přepravy včasný rozklad v souladu s ustanovením § 83 odst. 1 správního řádu, ve kterém uvádí, že se domnívá, že napadené rozhodnutí vychází z nesprávných skutkových zjištění s tím, že jej považuje za velmi přísné a dále se vyjadřuje především k podmínkám, jejichž nespĺnění bylo důvodem nevyhovění její žádosti.

K nespĺnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. b) citovaného zákona, respektive k nenaplnění důvodu prominutí uvedené podmínky podle ustanovení § 11

odst. 3 citovaného zákona žadatelka uvádí, že jediným argumentem, který vedl k závěru Ministerstvo vnitra o nenaplnění důvodu prominutí uvedené podmínky, tedy 20 let oprávněného pobytu na území České republiky, byla skutečnost, že má od května 2011 pronajatý byt ve Vietnamu. K tomu namítá, že ačkoliv má ve Vietnamu od května 2011 pronajatý byt, fakticky se odstěhovala do rodné země až v lednu 2012, tedy, že samotný okamžik vzniku nájmu bytu nemůže vést k závěru, že žadatelka nenaplnuje důvod prominutí uvedené podmínky.

K nesplnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství žadatelka uvádí, že povinnost uhradit pojistné na veřejné zdravotní pojištění (dále jen „pojistné“) vždy řádně splnila, vznik nedoplatků pak odůvodnila špatným výpočtem pojistného nebo pobytem v zahraničí, kdy se však snažila, aby pojistné za ni uhradili její příbuzní. Dále nesouhlasí s vyjádřením, že by si měla osvojit povinnosti vyplývající z předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění, neboť si je svých povinností dobře vědoma, a k tomu dále doplnila, že člověk může své povinnosti neplnit, ačkoliv si jich je vědom, například z důvodu finanční či životní tísně. Žadatelka zdůraznila, že všechny vzniklé nedoplatky vždy v nejbližší době uhradila a tím svou povinnost splnila. Vykázaný nedoplatek na dani z nemovitosti pak považuje za bagatelní pochybení, které by nemělo být důvodem nevyhovění její žádosti.

Na závěr rozkladu žadatelka vyjádřila své přání stát se státní občankou České republiky.

IV.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra. V souvislosti s podaným rozkladem byly znovu posouzeny všechny skutečnosti, argumenty a důkazy, důležité pro rozhodnutí.

Ze spisového materiálu vyplynulo, že žadatelka splňuje podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a), c) a d) zákona o státním občanství, neboť má povolen trvalý pobyt na území České republiky po dobu nejméně pěti let ke dni podání žádosti a po tuto dobu se zde převážně zdržuje, nebyla v posledních pěti letech pravomocně odsouzena pro úmyslný trestný čin a prokázala znalost českého jazyka.

Důvodem pro zamítnutí žádosti byla skutečnost, že žadatelka nesplnila podmínky stanovené v § 7 odst. 1. písm. b) a e) zákona o státním občanství.

Ze spisového materiálu bylo zjištěno, že skutkový stav byl prvoinstančním správním orgánem zjištěn dostatečně a napadené rozhodnutí dostatečně odůvodnil. Důvody zamítnutí žádosti, respektive neprominutí splnění výše citovaných zákonných podmínek, jsou z napadeného rozhodnutí dostatečně zřejmé.

K námitkám uvedeným v rozkladu ve vztahu k podmínce stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství ministr vnitra konstatuje, že žadatelka citovanou zákonnou podmínku nespĺňuje, neboť neplnila povinnosti vyplývající ze

zvláštních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění (zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů), když v době, kdy byla vedena Všeobecnou zdravotní pojišťovnou jako osoba bez zdanitelných příjmů, opakovaně hradila pojistné opožděně, na základě čehož jí byly vykazovány v letech 2011 a 2012 nedoplatky na pojistném v několikatisícových částkách s tím, že nedoplatek na pojistném a příslušné penále byly žadatelce vykázány ještě ke dni 8.10.2012, ve výši 3.240 Kč, tedy již v průběhu správního řízení o žádosti. Žadatelka rovněž opožděně podala daňové přiznání k dani z nemovitosti a opožděně uhradila i samotnou daň z nemovitosti. Ministr vnitra v uvedené souvislosti uvádí, že nelze přijmout argument žadatelky týkající se pozdních úhrad pojistného spočívajícího v tvrzení o špatném výpočtu pojistného, a to vzhledem ke skutečnosti, že byla po celou dobu, kdy byla samoplátkyní pojistného, vedena v kategorii osob bez zdanitelných příjmů, u nichž výše předepsaného pojistného vychází z výše minimální mzdy, která je dlouhodobě stanovena nařízením vlády a činí 8.000 Kč a z ní vychází i výše měsíčního pojistného osob bez zdanitelných příjmů 1.080 Kč, která tak není závislá na výpočtu, jako v případě osob samostatně výdělečně činných.

K další námitce žadatelky ministr vnitra uvádí, že pobyt v zahraničí není důvodem, který by porušování zákonem stanovených povinností ospravedlňoval, není jím ani případná okolnost, že žadatelka pověřila plnění svých zákonných povinností 3. osobu. Je totiž pouze její záležitostí, aby byly jí zákonem uložené povinnosti řádně plněny. Z jejího vyjádření ve smyslu, že si je všech svých zákonných povinností vědoma, a přitom je neplní, respektive neplnila, aniž by jí v tom bránila žadatelkou uváděná tíživá finanční či životní situace, lze pak dovodit především lehkomyšlný vztah žadatelky k právnímu řádu České republiky, tedy státu, jehož státní občanství chce získat.

Zákon o státním občanství umožňuje v případech hodných zvláštního zřetele prominout splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství. K výše uvedeným námitkám žadatelky ministr vnitra konstatuje, že z dikce ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) citovaného zákona, především ze slova "plní" je nutno dovodit, že žadatel o české státní občanství průběžně, tedy v průběhu plynutí času, a v podstatě soustavně plní své závazky, na něž výše uvedené ustanovení zákona odkazuje. V uvedené souvislosti odkazuje na rozsudek Městského soudu v Praze sp. zn. 6 Ca 265/2006 ze dne 27.11.2008, kde je mj. konstatováno, že: „jen soustavným a dlouhodobým plněním povinností stanovených zvláštním zákonem může žalobce prokázat jeho schopnost a ochotu dodržovat právní řád státu, jehož občanství chce získat.“. Dostatečně dlouhá doba pobytu v České republice dala žadatelce nepochybně příležitost seznámit se s rozsahem a obsahem jejich práv a povinností vůči České republice a tato práva a povinnosti také bezezbytku naplňovat.

Ministr vnitra se rovněž ztotožňuje s odůvodněním napadeného rozhodnutí, ve kterém prvoinstanční správní orgán konstatuje, že v případě žadatelky není naplněn důvod k prominutí podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství ve smyslu ustanovení § 11 odst. 3 citovaného zákona, tedy doba

dvaceti let oprávněného pobytu na území České republiky, když tento závěr lze opřít nejen o existenci pronájmu bytu od měsíce května 2011, ale rovněž o tvrzení žadatelky samotné, v němž uvádí, že se od roku 2011 odstěhovala do Vietnamu. Tvrzení žadatelky v rozkladu o tom, že se do Vietnamu odstěhovala až v lednu 2012, považuje v uvedené souvislosti ministr vnitra za ryze účelové, a zároveň podotýká, že ze spisové dokumentace k žádosti je zřejmé, že žadatelka žádný doklad, z něhož by bylo možné dovodit, po jakou dobu a zda vůbec se v roce 2011 v České republice skutečně zdržovala, nedoložila. Ze spisového materiálu bylo rovněž zjištěno, že datum 1.9.1991 je dnem počátku pobytu žadatelky na území České republiky, na základě doloženého potvrzení o návštěvě mateřské školy.

V souladu s výše uvedeným ministr vnitra uvádí, že neshledal důvody pro prominutí splnění podmínek stanovených v § 7 odst. 1 písm. b) a e) zákona o státním občanství ve smyslu ustanovení § 11 odst. 3 a odst. 4 citovaného zákona.

Ministr vnitra rovněž konstatuje, že v postupu prvoinstančního správního orgánu neshledal nesoulad s právními předpisy ve smyslu ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu.

V.

Na základě výše uvedeného a podkladů obsažených ve spisovém materiálu ministr vnitra rozhodl, že se ztotožní s rozhodnutím Ministerstva vnitra, kterým byla žádost zamítnuta. Zároveň zdůrazňuje, že na prominutí splnění kterékoliv podmínky, respektive na udělení státního občanství České republiky, není právní nárok. Proto na návrh rozkladové komise rozhodl o zamítnutí rozkladu.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra

